

ת"פ (תל אביב) 10182-01-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד אבו קוטב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 10182-01-24 מדינת ישראל נ' אבו קוטב 5 אוגוסט 2024
ואח'

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

המאשימה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ

נגד
הנאשמים
מוחמד אבו קוטב
על-ידי ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה
אברהים דלק (נדון)

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

1. ביום 28.6.24 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע. הוצהר לפניי כי אין הסדר לעניין העונש בעניינו של נאשם 1.

2. נוכח הודאת הנאשם 1, הורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בעבירה של נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. על פי עובדות כתב האישום נאשמים 1 ו-2 הינם בני דודים. ובתאריך 19.12.2023, בשעה 20:28 או בסמוך לכך, רכב נאשם 1 על קטנוע מסוג סאן יאנג מספר ל.ז. 35768501 (להלן: "הקטנוע") כשהוא נושא על גופו אקדח קליבר 9 מ"מ שמספרו BE901233 (להלן: "האקדח") ומחסנית במצב "הכנס" ובה עשרה כדורים בקוטר 9 מ"מ התואמים לשימוש באקדח (להלן: "המחסנית והתחמושת"), שבכוחם להמית אדם. משהבחין נאשם 1 בשוטרים, הגביר את מהירות רכיבתו על הקטנוע, עד אשר החליק על מתחם של כורכר, סמוך לכיכר "בת עין", נפל מהקטנוע ונעצר. במעשיו המתוארים לעיל, נשא נאשם 1 נשק, מחסנית ותחמושת בלא רשות על פי דין לנשיאתם.

4. בדיון הטיעונים לעונש טענה ב"כ המאשימה כי בעברו של הנאשם עבירות אלימות וסמים. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על-תנאי מתיק פלילי 48681-01-23. טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין. לטענתה חומרת העבירה המיוחסת לנאשם ברורה מאליה. הערכים המוגנים הינם פגיעה בשלום הציבור, בביטחון הציבור ושלמות גופו של אדם. טענה כי חומרה נוספת בעבירות נשק נלמדת מהסכנה שהנשק והתחמושת ימצאו דרכים לידיים עברייניות. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הנוהגת בעבירות נשק. טענה כי הנאשם נשא נשק טעון עם מחסנית ב"הכנס". הנשק נישא בעיר יפו ומגביר את הסיכון לפגיעה באזרחים חפים מפשע. טענה כי חומרה יתרה יש בכך שהנאשם נשא את הנשק בעודו רוכב על אופנוע, כשהבחין בשוטרים הגביר את נסיעתו, בכך למעשה סיכן גם את השוטרים אשר דלקו אחריו.

ב"כ המאשימה טענה למתחם העונש ההולם, אשר נקבע בפסיקה כי הסיכון הנשק בעבירות אלה מחייבת השתת מאסרים ממושכים בפועל. מתחם העונש ההולם נע בין 30 חודשי מאסר ועד 42 חודשי מאסר. בטיעוניה טענה כי אין מקום לחרוג ממתחם הענישה בהעדר שיקום, בנוסף יש להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם הנושא שש הרשעות קודמות. בנוסף ביקשה להשית על הנאשם מאסר על-תנאי, הפעלת המאסר על-תנאי וקנס משמעותי.

5. ב"כ הנאשם טען בדיון לפניי כי אותה פרקליטות, אותו מחוז, אותו ממונה של עבירות נשק, בתיק של **ראם רחמים**, בת"פ 10347-10-23 (מחוזי תל-אביב) שהתקיים באותו יום עתרו למתחם שמתחיל מ- 24 חודשי מאסר. טען כי לא יתכן שבתיק זה המאשימה עותרת ל- 30 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם טען כי הנסיבות של תיק זה מקלות מבחינת העובדות, לכן התביעה לא יכולה לטעון למתחם שמתחיל ביותר מ- 24 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם טען באשר למאסר על-תנאי, טען כי במסגרת הליך המעצר והמעצר עד תום ההליכים, וכן במהלך קיום מו"מ ואף לא ביום מתן הכרעת הדין התביעה לא טענה לגבי קיומו של מאסר על-תנאי. על כן ב"כ הנאשם ביקש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם הודה במסגרת הליכי המוקד, הודה ללא שום תמורה עונשית. טען כי יש בכך משום חיסכון בזמן שיפוטי של בית המשפט והתביעה. ב"כ הנאשם טען כי בתיק זה ישנה מורכבות. הראיה היחידה הקושרת את הנאשם הוא ממצא פורנזי, היה מקום לחקור מומחים, אך הנאשם לקח אחריות, הודה ומוכן לשלם את חובו לחברה. טען כי יש הבעת חרטה כנה ואמתית.

ב"כ הנאשם טען כי הנשיאה של הנשק היא רגעית של מס' שניות. וכי לא מדובר בנשק ארוך, טען כי הפסיקה לאורך כל הערכאות התייחסה באופן שונה בין נשק קטן או קצר לבין נשק ארוך. ב"כ הנאשם טען כי לא דובר בנשק טעון. על פי עובדות כתב האישום המחסנית הייתה במצב "הכנס" ולא במצב "דרוך". לטענתו העובדות הן ברף התחתון של עבירת הנשיאה. ב"כ הנאשם טען כי לנאשם עבר פלילי אם כי לא מכביד וכי אין לו עבר בעבירת נשק. בנוסף, בעברו אין עבירות אלימות חמורות אלא במדרג הנמוך.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות האישיות וכן כי הנאשם אב לשני ילדים קטנים, כשאשתו סובלת מבעיות רפואיות קשות ביותר. כמו כן הוא עתיד לתרום כליה לאשתו בתרומה מוצלבת. לטענתו מאסר ממושך יהווה סכנה לתהליך רפואי. ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל ניכר לעניין מיקום הנאשם בתוך המתחם מטעמים רפואיים. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה. טען לעניין המאסר על-תנאי כי מבקש בשל הנסיבות החריגות להפעיל את התנאי כולו בחופף. טען כי הנסיבות בתיק מצדיקות למקם את הנאשם בתחתית המתחם לו עתר או בכל מתחם שבית המשפט יסבור שיש לקבוע.

6. הנאשם בדיון מסר כי הוא מבקש לסיים את המאסר, הבטיח כי לא יחזור על מעשיו. מסר כי עבר טיפול וכי מבקש להתחשב במצבה הרפואי של אשתו שתקבל תרומת כליה.

7. הערך המוגן הוא שמירה על ביטחונו של הציבור ושלומו. עבירות הנשק ובמיוחד נשיאת הנשק הן עבירות שישי בהן פוטנציאל התלקחות ניכר שעה שנושא הנשק עשוי בעצמו או אחר לעשות שימוש בנשק. מי שאינו רשאי להחזיק בנשק על פי רישיון כדין מסכן את הציבור מעצם ביצוע העבירה. טיבו של הסיכון הוא ברמה גבוהה מעצם טיבה של העבירה ויכולת גרימת הפגיעה בשימוש בנשק למי שאינו בעל רישיון לכך.

8. בטרם התייחס למדיניות הענישה הנוהגת, לא ניתן להתעלם מטיעונו של הסנגור בהתייחס לשאלת ההפליה. הסנגור באותו יום הופיע בשני תיקים שהעבירה בהן זהה. לגבי שני התיקים הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעבירה זהה נשוא כתב אישום זה. בתיק הנוכחי הושג הסדר לעניין תיקון כתב האישום ובתיק האחר גם כן תוקן כתב האישום. בתיק האחר 10347-10-23 הוסכם כי המאשימה תעמוד על מתחם של 24-48 חודשי מאסר. המדינה עתרה בתיק האחר למאסר למשך 36 חודשי מאסר. בעוד שבתיק הנוכחי עתרה המדינה למתחם שנע בין 30-42 חודשי מאסר ועתרה לעונש מאסר מבלי שנקטה עמדה לכימות המאסר בתוך המתחם. אולם, ציינה כי היא עותרת למאסר בהתייחס לחומרת העבירה. אין ספק כי מדובר בעבירה חמורה מאד. יחד עם זאת, בית המשפט אינו יכול לגשר על הפער במתחם שהוצג מבחינת מתחם הענישה הקשור בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. משכך הם פני הדברים ולא נטען לפני בית המשפט השיקול לפערים במתחמים. מתחם הענישה קשור במעשה ולא בעושה. לכן היה מקום לנמק את הפער שבין המתחמים השונים על נסיבות שהן דומות. בנסיבות האמורות אני סבור כי יש מקום לקבל את המתחם המקל עם הנאשם. חייב אני לומר כי אין בהחלטה זו כדי להוות הנחיה מנחה לגבי הענישה בעבירות נשיאת נשק. אלא, התייחסות נקודתית למצב שנוצר בטיעון הסותר בין שני הנאשמים. עוד אציין כי לטעמי עתירת המאשימה בתיק האחר למתחם המתחיל ב- 24 חודשי מאסר הוא רף תחתון מקל.

9. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הן הורשע הנאשם כפי שהדבר משתקף בפסיקת בית המשפט העליון:

- ע"פ 3851/23 **בוהדנה נ' מדינת ישראל** (13.6.2023) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק ובעבירת החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האישום המתוקן המערער נסע ברכב במושב שליד הנהג, הרכב נעצר על ידי שוטרים כשהמערער מחזיק, נושא ומוביל אקדח מסוג ZAGROS תוצרת אזרבייג'ן, מודל K-16 קליבר 9 מ"מ ובתוכו מחסנית תואמת שהכילה 15 כדורים. האקדח היה צמוד למערער ברווח שבין המושב שליד הנהג לבין ידית ההילוכים. במהלך מעצרו נמצאו עליו סם מסוכן מסוג חשיש בכמות של 2.87 גרם נטו וכן, סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות של 0.55 גרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הנע בין 30 ל-48 חודשי מאסר** וגזר עליו 42 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

- ע"פ 804/22 **אסדודי נ' מדינת ישראל** (3.5.2023) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ונשיאה או הובלת נשק בלא רשות על פי דין לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא, בכך שקיבל נשק מדיפלומט וניסה כאזרח ישראלי להעביר את הנשק דרך מחסום צה"לי לתחום הרשות הפלסטינית, ניסיון שסוכל. הנשק שכלל 23 אקדחים טעונים במחסניות, 23 מחסניות נוספות של אקדחים שונים ו-100 כדורים של אקדחים שונים, נמצא מוסלק בצמיג רזרבי בתא המטעם של המכונית בה נהג המערער. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו **מתחם הנע בין 8 ל-11 שנות מאסר** וגזר עליו 10 שנות מאסר לצד ענישה נלווית, נוכח עברו המכביד. ערעורו לבית המשפט העליון כלל טענה לגבי אחידות הענישה, נוכח הסדר הטיעון שהוצג בעניינו של שותפו לביצוע העבירה, ובית המשפט הקל בעונשו וגזר עליו 8 שנות מאסר, לצד ענישה נלווית.

- ע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.09.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת נשק (לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושהייה בישראל בניגוד לחוק. הנאשם תושב ג'נין שאינו מורשה כניסה לישראל, שהה ברכב אשר נסע ברחבי העיר אום אל פאחם כשהוא נושא על גופו אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. כשנהג הרכב התבקש לעצור לבדיקת שוטרים, יצא הנאשם מהרכב כשהוא נושא עמו את הנשק והחל להימלט, כשנתפס נאבק בשוטר. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו מתחם הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר והטיל עליו עונש של 18 חודשים לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי **"בית משפט שמקל בעונשו של עבריין נשק מכביד על החברה שנאלצת להגן על עצמה - על כל בניה ובנותיה - מעברייני נשק"** וכי מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס). לאור

האמור, ומשום שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, החמיר בית המשפט העליון את עונשו ל-28 חודשי מאסר.

- ע"פ 5681/23 חווא נ' מדינת ישראל (20.12.2023) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של החזקה ונשיאה בנשק לפי סעיף 144(א)+(ב) לחוק העונשין, בכך שהחזיק המערער אקדח מוסב, אשר ביכולתו להמית אדם, טעון במחסנית ובתוכה 6 כדורים. הנאשם יצא מביתו, כשהוא מחזיק ונושא את האקדח טעון במחסנית ובכדורים מוסתר בבגדיו, יחד עם אשתו לכיוון רכבו. שוטרים שהיו בתצפית יזומה על הנאשם הבחינו בו. לאחר שהנאשם זיהה את השוטרים הוא פתח במנוסה. תוך כדי מנוסתו הוציא הנאשם את האקדח והחזיק אותו בידו. השוטרים השיגו את הנאשם ואחד השוטרים דרך את נשקו האישי, כיוון אל הנאשם והורה לו להשליך את האקדח לרצפה. לאחר מכן הנאשם נעצר. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הולם הנע בין 24 חודשים ל-50 חודשי מאסר**, וגזר על הנאשם **35 חודשי מאסר** וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה.

- פסיקת בתי המשפט המחוזי

- ת"פ (חיפה) 1294-04-22 מדינת ישראל נ' אבו טראש (16.2.2023) - הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירות בנשק (נשיאה והובלה), עבירה לפי סעיף 144(ב)(רישא וסיפא)+סעיף 29 לחוק העונשין, בכך שנתפס בזמן ניסיון הברחת סמים מגבול לבנון כאשר ברכבו תיק ובו סמים ואקדח עם משתיק קול. בית המשפט קבע **מתחם הנע בין 20 ל-36 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם **22 חודשי מאסר** וענישה נלווית. ערעור על גזר הדין נדחה על ידי בית המשפט העליון.

- ת"פ (מחוזי חיפה) 28787-04-22 מדינת ישראל נ' משעלי (26.09.2023) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, אחיו של הנאשם מסר לו אקדח עם מחסנית וכדורים וביקש ממנו לשמור עליהם עד שיצליח למכור אותם. הנאשם נעתר לבקשה ושמר אותם, מתחת למושב האחורי כשהם עטופים בבד ובתוך שקית ניילון, ברכב שבחזקתו מתוקף עבודתו באותם מועדים. בהמשך סיכם אחיו של הנאשם עם אחר על מכירת הנשק, והתוך כך עדכן האח את הנאשם על העסקה וביקש ממנו להגיע למחרת עם האקדח המחסנית והכדורים למקום העסקה. הנאשם הגיע למקום המוסכם, כשהוא נושא את האקדח, המחסנית והכדורים ברכב, עצר את הרכב תוך שהוא מתרחק ממנו ומשאיר אותו מונע, ואז נכנסו האח והאחר לרכב לשם ביצוע העסקה (שלא התממשה נוכח כניסתם של בלשים לרכב). בית המשפט קבע בעניינו מתחם הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר והטיל עליו 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

- ת"פ (מחוזי ירושלים) 44169-08-22 **מדינת ישראל נ' חמאד ואח'** (11.09.2023) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: נאשם 1 - החזקת נשק וירי בנשק חם באזור מגורים בצוותא; נאשם 2 - נשיאה והובלה של נשק, החזקת נשק והרעה לשוטר במילוי תפקידו; נאשם 3 - סיוע לנשיאה והובלה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, התקיים אירוע בבית הנאשם 1 בצור באהר לרגל הולדת אחיינו, באירוע נכחו בין היתר נאשמים 1 ו-2. במהלך האירוע נאשם 1 יצא מביתו כשבידו נשק מסוג M-16 עמו הסתובב באזור האירוע משך זמן מה. בשלב מסוים מסר נאשם 1 את הרובה לאדם אחר, אשר ירה ברובה בנוכחות ובסמוך לנאשם 1 ואז החזירו לידי. זמן קצר לאחר מכן, נאשם 1 מסר שקית ובה הרובה לנאשם 2, נאשם 2 נכנס עם הרבה לתוך רכב שהמתין לו ובו ישב נאשם 3 במושב הנהג. נאשמים 2 ו-3 נסעו מהמקום, כשנאשם 3 נוהג ברכב, וזאת עד לתפיסתם ע"י כוחות הבטחון דרות ספורות לאחר מכן בקרבת מקום. בעת עצירת הרכב, נאשם 2 פתח את דלת הרכב, השליך את השקית ובתוכה הרובה, והחל להימלט עד שנתפס כשבכיסו כדור קליבר מסוג 5.56. בית המשפט קבע ביחס לנאשם 1 - **מתחם הנע בין 22 ל-40 חודשי מאסר** והטיל עליו 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית; ביחס לנאשם 2 - **מתחם הנע בין 30 ל-42 חודשי מאסר** והטיל עליו 32 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

- ת"פ (מחוזי מרכז) 4734-12-22 **מדינת ישראל נ' נאסר ואח'** (08.08.2023) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: נאשם 1 - נשיאה והובלת נשק, ירי מנשק חם, איומים והפרת הוראה חוקית; נאשם 2 - סיוע לנשיאה והובלת נשק, סיוע לירי מנשק חם, הפרת הוראה חוקית ונהיגה בקלות ראש. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין נאשם 1 לאחר התגלע סכסוך כספי. במועד הרלוונטי שהו שני הנאשמים בתנאי מעצר בית לילי בביתם בטירה. סמוך לשעה 04:00, התקשר נאשם 1 לאחר ואיים עליו בין היתר כי "יקבל את הנקמה שלו" וכי יירו על ביתו בשעה הקרובה, סמוך לכך נסעו הנאשמים ברכב כשבלוחית הזיהוי שלו הוסתרה הספרה האמצעית, כשהם מובילים ברכב נשק מסוג קלצ'ניקוב ומחסנית טעונה ב-9 כדורים לבית אביו של האחר, בהגיעם לבית ירו לעבר ביתו וגרמו נזק לקירות ושער הבית. הנאשמים המשיכו בנסיעתם, הגיעו לביתו של האחר, ומשהבחינו ברכב משטרה נמלטו מהמקום. בעקבות זאת, נסעו השוטרים ברכב אחרי הנאשמים, שהאיצו את מהירות נסיעתם עד שהגיעו סמוך לביתו של נאשם 1. נאשם 1 יצא מהרכב, השליך את הנשק בקרבת מקום, רץ לביתו ונתפס ע"י השוטרים. נאשם 2 המשיך בנסיעה, יצא ממנו כעבור מספר מטרים והתחבא בבית נטוש סמוך עד שנתפס ע"י השוטרים. בית המשפט קבע ביחס לנאשם 1 **מתחם הנע בין 3.5-7 שנות מאסר** והטיל עליו 50 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וביחס לנאשם 2 **מתחם הנע בין 20 ל-45 חודשי מאסר** והטיל עליו 23 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ת"פ (מחוזי מרכז) 58027-12-21 **מדינת ישראל נ' חאג' יחיא ואח'** (17.07.2023) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: נאשם 1 בעבירת נשיאת נשק, אביזר ותחמושת ובעבירת ירי מנשק חם, נאשם 2 בעבירה של

איומים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין נאשם 2 לבין אחיינו של המתלונן התגלע סכסוך חנייה. נאשם 2 סירב להזיז את רכבו, ניגש לרכב והוציא ממנו דלי ובתוכו פטיש והחל ללכת לכיוון ביתו. בהמשך, שלף נאשם 2 את הפטיש מהדלי, אחז אותו בידו ואיים לפגוע באחד מהאחיינים באומרו "תזוז או שאני אפגע בך". לאחר זמן קצר הגיע המתלונן למקום, ולמשמע הויכוח ניגש לנאשם 2 ושוחח איתו כדי להרגיעו, בתגובה הניף נאשם 2 את הפטיש באוויר, קילל אותו ואיים על המתלונן. נאשם 1, שנכח במקום רץ לכיוון ביתו וצעק "אני אקאה לכם". כעבור זמן קצר, שב נאשם 1 למקום כשהוא נושא נשק מסוג שאינו ידוע, הטעון בכדורים 9 מ"מ, אחז בו כלפי מעלה והחל לירות לעיני הנוכחים מספר יריות כדי להטיל מורא ופחג על על המתלונן ונלמט לביתו. במסגרת ההסדר עתרה התביעה ביחס לנאשם 1 לעונש ראוי של 30 חודשים וביחס לנאשם 2 לעונש ראוי בן חודשיים שירוצה על דרך של עבודות שירות, ההגנה טענה באופן חופשי. בית המשפט קבע ביחס לנאשם 1 **מתחם הנע בין 28 ל-50 חודשי מאסר** והטיל עליו 28 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וביחס לנאשם 2 מתחם הנע בין 2 ל-8 חודשי מאסר והטיל עליו 2 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

- ת"פ (מחוזי ב"ש) 43742-07-22 **מדינת ישראל נ' אלסייד ואח'** (25.6.2023) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: נאשם 1 - נשיאה והובלה של נשק וירי מנשק חם; נאשם 2 - החזקת נשק וירי מנשק חם. על פי עובדות כתב האישום המתוקן נאשם 1 נשא והוביל אקדח חצי אוטומט מסוג CZ כשהוא טעון במחסנית תואמת ובה תשעה כדורים בקליבר 9 מ"מ. נאשם 1 הגיע עם האקדח לשטח פתוח סמוך לתחנת דלק בפאתי היישוב חורה, בשלב מסוים הגיע למקום נאשם 2 והשניים ירו באוויר באמצעות האקדח, כל אחד בתורו, עד שכל הכדורים במחסנית נורו. בהמשך עזבו את המקום והגיעו יחד לאזור הסמוך למרכז המסחרי בכניסה ליישוב, כשנאשם 1 נושא את האקדח על גופו, ושם נעצרו ע"י המשטרה. בית המשפט קבע ביחס לנאשם 1 **מתחם הנע בין 32 ל-54 חודשי מאסר** והטיל עליו 38 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וביחס לנאשם 2 מתחם הנע בין 22 ל-36 חודשי מאסר והטיל עליו 26 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

- ת"פ (מחוזי חי') 17655-10-22 **מדינת ישראל נ' חווא** (12.06.2023) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקה ונשיאת נשק. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם החזיק במשך כשנה וחצי אקדח טעון ומחסנית תואמת ובתוכה 6 כדורים. ביום 3.10.22 יצא הנאשם מביתו כשהוא מחזיק ונושא את האקדח טעון במחסנית וכדורים, מוסתר בבגדיו, כשהלך יחד עם אשתו לכיוון רכב שחנה ברחוב. שוטרים שהיו בתצפית יזומה על הנאשם הבחינו בו, הוא זיהה אותם כשוטרים והחל לברוח. השוטרים צעקו לעברו "עצור משטרה" והנאשם לא נענה, תוך כדי הימלטות הוציא את האקדח והחזיקו בידו. זמן קצר לאחר מכן השוטרים השיגו אותו, אחד מהם שלף ודרך את נשקו, כיוון אותו לעבר הנאשם ודרש ממנו לזרוק את האקדח. הנאשם זרק את האקדח לרצפה ונעצר. בית המשפט קבע בעניינו מתחם הנע בין 24 ל-50 חודשי

מאסר והטיל עליו 35 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

-ת"פ (מחוזי ב"ש) 57687-05-22 **מדינת ישראל נ' אבו ג'ודה** (23.02.2023) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת. על פי עובדות כתב האישום התפתחה קטטה רבת משתתפים סמוך לפזורת אבו ג'ודה בנגב. כוחות משטרה הוזעקו למקום ואחד השוטרים הבחין בנאשם וקרא לעברו לעצור. השוטר הצליח להגיע סמוך לנאשם ואז הנאשם עצר, הוציא מתחת לחולצתו נשק דמוי תת מקלע מאולתר שבתוכו מחסנית טעונה בעשרה כדורי 9 מ"מ והשליכם אל הקרקע. הנאשם נעצר במקום, כשהוא חבול ופצוע, ועל גופו נמצאו בנוסף, מחסנית לאקדח הטעונה בשישה כדורי 9 מ"מ. בית המשפט קבע **מתחם הנע בין 30 ל-40 חודשי מאסר** והטיל על הנאשם 32 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

-ת"פ (מחוזי חי') 66893-12-21 **מדינת ישראל נ' עמאש** (18.12.2022) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, נאשם 1 החזיק ברובה מסוג קרלו, מחסנית וכדורים, בשעות הצהריים של אותו היום התקשר נאשם 2 וביקש מנאשם 1 להביא את רובה הקרלו, לאחר שיטעין אותו בכדורים אל מחסן המצוי במתחם המגורים של נאשם 2, וכי יחבוש כובה ויגיע בהליכה רגלית דרך הוואדי. בעקבות בקשתו של נאשם 2, נאשם 1 נשא והוביל את הנשק ממרכז הכפר בג'סר א-זרקא אל אותו מחסן. בהגיעו של נאשם 1 למחסן, נפגש עם נאשם 2 ושלושה אחרים והוציא את הנשק שהוציא מתחת לחולצתו. כחצי שעה לאחר מכן פשטו שוטרים על המחסן ומצאו בו נוסף על רובה הקרלו האמור גם רובה קרלו נוסף ואקדח מסוג גלוק.. יצוין כי לא יוחסו לנאשמים עבירות הקשורות ברובה הקרלו הנוסף או באקדח הגלוק. בית המשפט קבע בעניינם **מתחם הנע בין 30 ל-42 חודשי מאסר** וגזר על נאשם 1, 34 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, ועל נאשם 2 30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

בהתחשב בשיקולי מעשה העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, כמו כן מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. כמו גם מבלי להתעלם מעמדת הפרקליטות בתיק אחר בו נטען מתחם באותו יום דיונים. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא 24-36 חודשי מאסר.

10. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים. האירוע העברייני בתיק הנוכחי הוא פשוט בתכליתו. מדובר במי שנשא אקדח כאשר הוא רוכב על אופנוע. בהמשך הוא

נקלט ע"י המשטרה והוא ניסה לברוח מהמשטרה. במהלך הבריחה החליק עם האופנוע והאקדח נפל. האקדח היה טעון אך לא דרוך. נסיבות אלו בעבירות הנשיאה אינם נמצאים בחומרת עבירה ברף גבוה מבלי להפחית מחומרת עצם ביצוע העבירה. בהתייחס לכך שמדובר באקדח ולא בנשק ארוך. על פניו הנשיאה הייתה לצורך העברת האקדח ולא שימוש בו בהתחשב בכך שהאקדח היה טעון, אך לא היה דרוך.

11. שיקול נוסף לו יש לתת את הדעת הוא המרשם הפלילי התלוי ועומד לחובת הנאשם. אין לנאשם עבירות דומות בעברו. אומנם תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי בתיק 48681-01-23 שהתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום 14.08.23. בגין עבירה בה הורשע של קשירת קשר לביצוע עבירת פשע. דבר המחמיר את מצבו של הנאשם אולם התנאי המופעל אינו בעבירה בה הורשע, אלא תנאי בעבירה רחבה של אלימות. בנוסף לנאשם מרשם הכולל עבירות סמים, איומים ועבירות כלפי עובדי ציבור. הנאשם ריצה בעברו בשנת 2018 מאסר של 6 חודשים.

12. לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם. מוצא אני לציין בהסתמך על תיעוד רפואי שהוצג לבית המשפט כי בת זוגו של הנאשם מעומדת להשתלת כליה. זאת בשל העובדה כי היא סובלת מאי ספיגת כליות במצב סופני. הייתה אמורה להתבצע הצלבה של השתלת כליה. אולם, בשל מעצרו של הנאשם התהליך הושהה. המסמכים הרפואיים מלמדים על תהליך הדרדרות בו מצויה רעיית הנאשם. על פי התיעוד הרפואי, רעיית הנאשם נדרשת לפרוצדורה רפואית באופן דחוף. לטיפול הרפואי יש השלכות לגבי יכולת הנאשם לתרום להליך הרפואי בצורת תורמה של איבר מן החי ויכולת שלו להתאושש ממצבו שכמובן משליך על תקופת המאסר ותנאי המאסר. אני מוצא מקום לפרט בהרחבה לגבי מצבה הרפואי והפרוצדורה הרפואית הנדרשת מעבר למה שפרטתי נוכח הצורך על שמירת הפרטיות של רעיית הנאשם. אך, ללא ספק יש לתקופת המאסר להשליך על מצבה הרפואי והפרוגנוזה הרפואית של רעיית הנאשם.

13. הסנגור הציג לבית המשפט פסיקה לעניין מדיניות הענישה הנושאת בחובה ענישה מתחת ל-24 חודשי מאסר. עיינתי בפסיקה, אולם חלק מהפסיקה היא פסיקה שחלף זמן מאז נתינה ומדיניות הענישה בשנים האחרונות בעבירות הנשק השתנה. חלקה התייחס לנסיבות אישיות ובכלל זה שיקולי שיקום דבר שאינו מתקיים במקרה הנוכחי. בכלול הנסיבות, בית המשפט נותן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הודאתו של הנאשם המצביעה על נטילת אחריות; עברו הפלילי אף שהוא אינו פשוט אין לנאשם עבירה דומה לעבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי. בנוסף, ניתן משקל למצבה הרפואי של אשת הנאשם בהתייחס לעובדה כי היא עתידה לעבור השתלת כליה, כאשר מצבה כעת הוא סופני, ובהתחשב בעובדה כי התורם

בהצלבה הוא הנאשם, יש להביא בכך להפחתה בענישה לנוכח הפרוצדורה הרפואית אותה עתיד הנאשם לעבור.

14. בטרם אגזור את דינו של הנאשם יש מקום להתייחס לטענה כי במהלך המו"מ על ההסדר הפרקליטות לא הפנתה תשומת ליבו של ב"כ הנאשם לעובדה כי תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי. אני סבור כי ההגנות בין הצדדים דורשת מהצדדים שניהם לגלות כל מידע שידוע להם ורלוונטי לצורך הגעה להסדר. אני סבור כי יש חשיבות מי הצד ששם לב לפרט רלוונטי ולא הסב תשומת לב הצד השני. ראוי לציין כי הסנגור ציין כי בשלב משא ומתן לא היה מודע למאסר המותנה. אולם לא ניתן להתעלם מעובדה כי הסנגור הוא שייצג את הנאשם בתיק בו תלוי ועומד המאסר על תנאי. הנאשם גם אינו יכול להעביר את האחריות לקיום המאסר על תנאי לסנגור כיוון שהוא נכח בגזר הדין וידע שתלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי. דבר שלא מנע ממנו לבצע את העבירה הנוכחי בה הורשע. בית המשפט ייתן משקל מסוים לעובדה כי נתון זה לא נשקל במועד ההגעה להסדר והוא הובא לתודעה של הנאשם בשלב הטיעונים לעונש. אולם כיוון שהמאסר על תנאי הוטל בתכופ לביצוע העבירה הנוכחית אני סבור כי יש מקום כי חלקו יצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם.

15. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 24 חודשים.

ב. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר למשך 8 חודשים, כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש המחוזי בתל אביב, בתאריך 14.08.23, תיק מס' 48681-01-23, לריצוי באופן מצטבר 2 חודשים ו- 6 חודשים בחופף.

ג. סה"כ ירצה הנאשם מאסר למשך 26 חודשים, לריצוי בפועל. המאסר ירצה בניכוי ימי מעצרו החל מיום 19.12.23.

ד. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע מיום שחרורו ממאסר.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 5,000 או 50 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו יושבו לבעליהם עלפי שיקול הדעת של קצין החקירה.

ככלשהופקדפיקדוןבתיק זה או בתיקים קשורים על-ידיהנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה ישלהחזירלידיואולגורםאחרלפיבקשתהנאשם, בהיעדרמניעהעל-פידין.

המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה

ניתן והודע היום א' אב תשפ"ד, 05/08/2024 במעמד הצדדים.

שמואל מלמד, שופט